

Denne boken handler om mer globale emner, om geopolitisk og metafysisk liv på Jorden, og om utfordringene som verden nå står overfor.

Vi er igjen invitert til å ta del i denne særdeles vakre og unike dialogen mellom forfatteren og Gud. I denne boken, den andre i trilogien, blir vi som lesere tatt og ristet litt.

Tonen er mer alvorlig i den andre boken med himmelske samtaler, for sjelen vil ikke at vi skal havne i apati. Det er klart for en sosial, seksuell, politisk, økonomisk og teologisk revolusjon på jorden, en omveltning som vil overgå alt annet vi har sett.

"Himmelske samtaler er - etter min mening - de mest spennende bøker som har kommet ut de siste ti årene om åndelighet og åndelig utvikling. Bøkene er et 'must' for mennesker som er nysgjerrige på livet." -

Bjørn Ringom, forfatter og livsnyter

Neale Donald Walsch har ført i pennen en rekke bøker basert på hans egne dialoger med Gud, blant annet *Himmelske samtaler, bok 1, 2, 3, Vennskap med Gud, Samhørighet med Gud, De Nye Åpenbaringene, Morgendagens Gud m.m.* Han har blant annet opprettet Humanity`s Team som er et verdensomspennende team med mennesker med en felles visjon om å skape en bedre verden. Vi innser at menneskeheten er i alvorlig krise. Det ser vi nye eksempler på hver eneste dag. Det er en krise som ikke kan løses med verken politiske, økonomiske, juridiske, militære eller religiøse virkemidler. Krisen som verden står overfor i dag, er forankret i vår oppfatning om hva livet er. Det er en åndelig krise. Derfor kan den bare løses ved å endre vår oppfatning om livet selv.

Norsk: www.humanitysteam.no / Hovedadresse: www.cwg.org

Innledning

Dette er et høyst uvanlig dokument.

Det er et budskap fra Gud, og med dette foreslår Gud en sosial, seksuell, utdanningsmessig, politisk, økonomisk og teologisk revolusjon på Jorden, som overgår alt vi har sett til nå, og alt vi har kunnet forestille oss i vår villeste fantasi.

Forslaget er kommet frem som en følge av våre egne fastsatte ønsker som beboere av denne planeten. Vi har sagt at vi ønsker å skape et bedre liv for alle, å vekke vår bevissthet og å søke mot en ny verden. Gud dømmer oss ikke, uansett hva vi velger, men hvis vi velger dette, har Han sagt seg villig til å vise vei. Hun vil ikke tvinge oss til å følge Hennes forslag. Ikke nå, ikke noensinne.

Jeg finner ordene i denne boken både engasjerende, urovekkende, utfordrende og oppløftende på en gang. De engasjerer i den forstand at de får meg til å miste pusten når sannhetsverdien i dem rammer meg. De uroer meg fordi de avslører meg og med meg, menneskeheten - på en måte som gjør meg usikker. De utfordrer meg fordi de får meg til å våge på en måte som ingenting eller noen har fått meg til å våge før. Jeg tør å bli bedre, tør å bli større enn jeg noen gang har vært, jeg tør å være Kilden i en verden der sinne, smålig sjalusi, seksuelle avvik, økonomiske forskjeller, vranglære, sosial ulikhet og politisk snusk, sjikaner og maktspill aldri mer skal bli en del av menneskelig erfaring. De er oppløftende ved at de bærer i seg et håp om at alt dette er mulig.

Kan vi virkelig bygge en slik verden? Gud sier ja, og at det eneste det koster oss, er å vise vilje til å gjøre det.

Denne boken er en faktisk samtale med Gud. Det er den andre i en serie på tre bøker som gjengir samtaler med Gud over en periode på fem år og som fortsatt pågår.

Det kan hende du ikke tror at dette faktisk er kommet fra Gud, og det spiller ingen rolle for meg om du tror på det. Det viktigste for meg er bare at innholdet her er av verdi, gir innsikt, vekker deg, gir gnister av nytt håp eller taler for en hvilken som helst fruktbar forandring i vår hverdag på Jorden. Gud vet at noe må forandres. Vi kan ikke fortsette som vi har stevnet frem.

Trilogien *Himmelske samtaler* begynte med lanseringen av den første boken i denne serien i mai 1995. Boken behandlet i hovedsak personlige problemer, og forandret livet mitt. Den forandret mange menneskers liv. I løpet av få uker ble den overraskende en bestselger og opplagstallet nådde forbausende høyder. Mot slutten av det første salgsåret ble det solgt 12 000 eksemplarer i måneden, og tallet var økende. Nå var ikke "forfatteren" av denne boken helt ukjent. Og det er det som har gjort dokumentet så spennende, og så kraftfullt.

Jeg er svært takknemlig for å være en del av denne prosessen, en prosess som på grunn av en del viktige sannheter vil bli husket av tusener av mennesker. Jeg personlig er fornøyd og glad for at så mange har innsett verdien i arbeidet.

Jeg vil at dere skal vite at jeg rett og slett var vettskremt til å begynne med. Det slo meg at folk kunne tro at jeg var gal, led av stormannsgalskap.

Eller at de som trodde at det jeg hadde skrevet var etter inspirasjon fra Gud, ville etterleve rådene. Og hvorfor var jeg redd for det? Jo, jeg visste at alt jeg hadde skrevet, faktisk kunne være feil.

Så begynte brevene å komme. Brev fra hele verden. Da visste jeg, i dypet av min sjel, visste jeg. Dette var riktig. Dette var akkurat hva verden trengte å høre her og nå!

(Selvfølgelig finnes det ikke noe "rett" og "galt" for oss, ut over de begrensede erfaringer vi gjør i vår tilværelse. Så det jeg da egentlig mener, er at boken går "rett på", ut ifra hvem vi er og hva vi sier vi vil være her på Jorden.)

Bok 2 er i hvert fall ferdig, og prestasjonsangsten fyller meg på nytt. Denne boken handler om bredere aspekter ved våre individuelle liv, i tillegg til geofysiske og kosmopolitiske hensyn i forhold til denne verdens situasjon. I den forbindelse tror jeg boken inneholder mer som den vanlige leser vil være uenig i. Derfor er jeg redd. Jeg er redd du ikke vil like det du her får lese. Jeg er redd for at du gir meg skylden for noe av det. Jeg er redd det medfører bråk, lager bølger. Og jeg er redd alt kan være feil.

Selvfølgelig bør jeg vite bedre enn å føle denne frykten. Har jeg kanskje ikke lest min egen første bok? Men slik er det. Det er min menneskelige side. Dere må forstå at meningen med å formidle disse bøkene ikke er å skape frykt. Jeg ønsker bare på en ærlig og likefrem måte å formidle det Gud har bedt meg om, som svar på alle mine spørsmål. Jeg har lovet Gud å gjøre det - offentliggjøre disse samtalenes - og jeg kan ikke bryte et løfte.

Du kan heller ikke bryte et løfte. Du er tydeligvis åpen for å la alle dine tanker, ideer og tro stilles overfor en kontinuerlig utfordring. Det er klart at du har et dypt behov for kontinuerlig åndelig vekst. Det er bare mennesker med slike behov som vil velge en bok som dette.

Dermed er vi sammen om dette. Og det er ikke noe å frykte.

Vi er den vi er, og vi gjør det vi gjør som et resultat av det, og det må vi være sanne mot. Derfor er det ikke noe å frykte. Det jeg nå ser, som jeg antar jeg har visst hele tiden, er at vi alle er budbringere, du og jeg. Hvis vi ikke var det, kunne ikke jeg ha skrevet dette, og du ville i hvert fall ikke lest det. Vi er budbringere, og vi har en jobb å gjøre. Først av alt må vi forsikre oss om at vi forstår helt klart budskapet vi får gjennom "Himmelske samtaler". For det andre, må vi leve etter det vi lærer slik at formålet oppfylles. For det tredje, må vi bringe

budskapet videre, bringe sannheten ut til alle dem vi kommer i kontakt med, på den enkle måten at vi går foran som gode eksempler.

Jeg er glad for at du har valgt å bli med meg på denne reisen. Det er mye lettere og morsommere sammen med deg, enn uten. La oss vandre sammen gjennom disse sidene. Det kan bli ubehagelig nå og da. Ikke som i den første boken. Den første boken var et kjærtegn fra Gud, en stor, varm omfavelse. I denne andre boken finner du også Guds kjærlighet, men her rister han forsiktig i deg. Som om han vekker deg etter en god natts søvn. Det er en utfordring vi trenger for å komme til et nytt åndelig nivå.

Det finnes alltid et nytt nivå, som du vet. Sjelen din - som kom hit for å gjøre de rikeste erfaringer, ikke de dårligste, det meste, ikke det minste - ønsker ikke at du står på stedet hvil. Og mens det hele tiden er du selv som velger, skal sjelen din i hvert fall vite at du aldri ble helt trygg eller selvtilfreds. Og aldri vil du synke hen i apati. For det er altfor mye å forandre i din verden, altfor mye ved deg selv som gjenstår å skape. Det finnes hele veien nye fjelltopper å klatre opp på, nye grenser å sprengre, ny frykt å overvinne. Det finnes hele tiden et bedre sted, en rikere tilværelse, en større visjon.

Derfor kan denne boken virke mer ubehagelig enn den første. Hold på ubehaget når du opplever det. Klamre deg til båten når den begynner å gyngre. Begynn så å leve etter nye grunnholdninger. Eller enda bedre, ved å leve livet i undring og som et godt eksempel, bidrar du til å skape et nytt liv.

*Neale Donald Walsch
Ashland, Oregon,
mars, 1997*

Kapittel 7

**Hvorfor skapte du to kjønn? Var det den eneste måten vi skulle kunne gjenfødtes på?
Hvordan skal vi forholde oss til denne utrolige opplevelsen som kalles seksualitet?**

I hvert fall ikke med skam. Og heller ikke med skyld eller med frykt.

For skam er ingen dyd, og skyld er ikke godhet og frykt er ikke ære.

Og ikke med lyst, for lyst er ikke lidenskap; og ikke med forsakelse, for forsakelse er ikke frihet; og ikke med aggresjon, for aggresjon er ikke iver.

Og selvsagt ikke for å kontrollere eller utøve makt eller dominere; for dette har ingenting med kjærlighet å gjøre.

Men - kan sex brukes rett og slett som et enkelt uttrykk for selvtilfredsstillelse? Det forbausende svaret er ja - fordi "selvtilfredsstillelse" bare er et uttrykk for egenkjærlighet.

Selvtilfredsstillelse har fått en dårlig klang gjennom årene, noe som igjen er hovedårsaken til at det er så mye skyldfølelse forbundet med sex.

Du blir fortalt at du ikke skal bruke selvtilfredsstillelse som middel for å oppnå nettopp det som virkelig skaper *intens selvbekreftelse*. Dette er åpenbart selvmotsigende, men du vet ikke

hvordan du skal forstå denne konklusjonen! Derfor får du *skyldfølelse* for at selve akten og stunden etterpå føles velgjørende. Bare slik vil det være riktig.

Det er ikke så forskjellig fra en av de berømte sangerinnene som tjener millioner på millioner av dollar ved å synge. Hun ble en gang spurt om hvordan det føltes å bli så rik på å synge, og hun svarte: "Jeg føler meg nesten *skyldig* fordi jeg er så glad i jobben min."

Tankegangen er klar. Hvis du elsker det du gjør, hvorfor skal du ikke i tillegg kunne belønnes med penger? De fleste tjener penger på noe de *hater* å gjøre - eller på *hardt* arbeid, ikke endeløs *glede*!

Med dette sier menneskene: Det du har negative følelser rundt, kan du *nyte*.

Mennesket bruker ofte skyldbegrepet for å skape negative følelser rundt noe dere egentlig nyter. På den måten tror dere at dere holder dere inne med Gud - som om dere ikke tror Han unner dere å være lykkelig over *noe som helst*!

Dere tror det er spesielt forbudt å nyte kroppens gleder. Man skal i hvert fall ikke glede seg over (som din bestemor ville ha hvisket) "S-E-X"

Vel, den gode nyheten er at det *er tillatt å like sex*!

Det er også helt tillatt *å elske seg selv*!

Det er faktisk en betingelse.

Det som ikke er bra for deg, er at du blir *avhengig* av sex (eller av hva som helst annet). Men det *er* helt i orden å være forelsket i det!

Øv deg på å si dette ti ganger hver dag:

Jeg liker sex

Øv deg på å si *dette* ti ganger:

Jeg liker penger

Vil du ha en virkelig vanskelig en? Prøv å si *dette* ti ganger:

Jeg liker meg selv!

Her er en del andre ting *du* ingen forventer at du skal like.

Øv deg i å like dem:

Makt

Ære

Berømmelse

Suksess

Å vinne

Er det noe mer du ønsker? Prøv *dette*. Du burde *virkelig* føle skyld hvis du liker *dette*:

Å SE OPP TIL ANDRE
Å VÆRE BEDRE
Å HA MER
Å VITE HVORDAN
Å VITE HVORFOR

Holder det? Vent litt! Her kommer den verste av all skyldfølelse. Du burde føle den aller største skyld hvis du føler at du:

KJENNER GUD

Er det ikke interessant? Hele livet har du lært å føle skyld for

DET DU NYTER ALLER MEST.

Likevel sier jeg deg: elsk, elsk, *elsk* det du begjærer, for din kjærlighet *trekker* dem til deg.

Disse tingene er livets substans. Når du elsker dem, *elsker du livet!* Når du innrømmer at du begjærer dem, erklærer du at du har valgt de goder livet tilbyr!

Så velg sex - all den sex du kan få! Og velg *makt* - all den makt du kan mestre. Og velg *berømmelse* - all den berømmelse du kan få! Og velg *suksess* - all den suksess du kan oppnå! Og velg å bli en vinner - vinn så mye du kan!

Men du skal ikke velge sex i stedet for kjærlighet, men *som en bekreftelse på den*. Og velg ikke makt for å stå over, men *for å styre sammen*. Velg ikke berømmelse som et mål i seg selv, men som *et middel til å nå et større mål*. Og velg ikke suksess på bekostning av andre, men som *et redskap til å hjelpe andre*. Søk ikke å vinne for enhver pris, men *vinn uten at det går på bekostning av andre*, sørg heller for at det kanskje også *tjener dem*.

Gå fremover og bli et forbilde for andre - men se alle andre som skapninger som *du* kan beundre, og *gjør* det!

Gå fremover og velg å bli bedre - men ikke bedre enn andre; men bedre enn *du* var før.

Gå fremover og velg å eie mer, men bare så du har *mer* å gi.

Og ja, *velg* å "vite hvordan" og å "vite hvorfor" - så du kan dele din kunnskap med andre.

Og for all del, velg å kjenne Gud. Velg det først, og alt det andre vil bli en naturlig følge.

Hele livet har du lært at det er bedre å gi enn å motta. *Men du kan ikke gi det du ikke har.*

Derfor er selvtilfredsstillelse så viktig - og derfor er det så trist at det har fått en så negativ klang.

Du skjønner selvfølgelig at vi ikke snakker om selvtilfredsstillelse på bekostning av andre her. Dette handler ikke om å overse andres behov. Men livet skal altså ikke behøve å dreie seg om å *overse dine egne behov*.

Unn deg all mulig glede, og du vil kunne gi stor glede til andre.

Mestrene i tantrisk sex vet dette. Det er derfor de oppmuntrer til onani, noe som mange mennesker faktisk kaller synd.

Onani? Bevare meg vel, nå tøyer du grensene her. Hvordan kan du få deg til å ta opp noe slikt - hvordan får du deg til å si det, i et budskap som skal forestille å komme fra Gud?

Jeg forstår at du har fordommer når det gjelder onani.

Ikke akkurat jeg, men mange av leserne kan ha det. Og jeg trodde vi skrev denne boken for at andre skulle lese den.

Det gjør vi.

Hvorfor støter du dem da med overlegg?

Jeg "støter ingen med overlegg". Folk kan selv velge om de vil bli "støtt" eller ikke. Likevel tror du altså at det er mulig for oss å snakke åpent og ærlig om menneskenes seksualliv uten at *en eller annen* velger å bli "støtt"?

Nei, men det er noe som heter å gå for langt. Jeg tror faktisk ikke folk flest er forberedt på å høre Gud snakke om onani.

Hvis denne boken skulle begrenses til hva "folk flest" er forberedt på å høre Gud snakke om, ville det bli en svært liten bok. De fleste er ikke forberedt på å høre hva Gud har å si når Gud snakker om noe. De venter vanligvis i 2000 år.

Ja vel, kom igjen. Vi er kommet over det første sjokket.

Bra. Jeg brukte bare dette eksemplet fra livet (som dere alle for øvrig har vært med på, men som ingen ønsker å snakke om) for å illustrere et større poeng.

Det poenget kommer her i reprise: *Unn deg selv de største gleder, og du vil kunne glede andre.*

Lærerne i det dere kaller tantrisk sex - som er en svært bevisst uttrykksform for sex - vet at den som kommer *utsultet* på sex til akten, i stor grad reduserer sin mulighet til å tilfredsstille sin partner og oppleve en virkelig langvarig og gledesfylt forening av kropp og sjel. Dette er jo det vesentligste formålet med et seksualliv.

De som praktiserer tantrisk elskov, tilfredsstiller derfor ofte seg selv før de tilfredsstiller andre. Dette gjøres ofte i hverandres påsyn, og ofte med hverandres hjelp og kjærlige veiledning. Deretter, når den første sulten er tilfredsstilt, kan den dypeste trangen, trangen til ekstase i en forlenget forening, bli lykkelig tilfredsstilt.

Den gjensidige selvtilfredsstillelsen er bare en del av seksualitetens fullt uttrykte lek og omtanke. Det er en av mange sider. Den opplevelsen dere kaller coitus, eller samleie, kan komme først etter en to timers lang kjærlighetsopplevelse. Eller kanskje ikke. For de fleste er det svært nær det eneste målet etter tjue minutters øvelse. Det betyr tjue minutter i heldigste fall!

Jeg visste ikke at dette skulle bli en seksuell veiledning.

Det er det ikke. Men ville det være så ille om det var? De fleste har mye å lære om seksualitet og seksualitetens mest forunderlige og velgjørende betydning.

Men det jeg forsøkte, var å illustrere en større sammenheng. Jo større glede du gir deg selv, desto større glede kan du gi andre. På samme måte som du har mer makt å dele med andre, når du gir deg selv gleden av å ha makt. Det samme gjelder for berømmelse, rikdom, ære, suksess og alt annet som får deg til å føle velvære.

Når vi snakker om det, tror jeg det er på tide å se nærmere på årsaken til at enkelte ting *får* deg til å føle "velvære".

Ja vel. Jeg gir opp. Hvorfor?

"Velvære" er sjelens måte å rope: "Dette er den jeg er!"

Har du noen gang vært i et klasserom hvor læreren roper opp hver enkelt etter navnelisten og du måtte rekke opp hånden og si "her" når turen kom til deg?

Ja.

Slik er det. "Velvære" er sjelens måte å si "her" på!

Men det finnes mange mennesker som latterliggjør hele tanken på å skape "velvære". De sier det er veien til helvete. Men *jeg* sier det er veien til *himmelen*!

Mye avhenger selvfølgelig av hva slags "velvære". Med andre ord, hva slags opplevelser synes du gir velvære? Da sier jeg deg dette: Ingen utvikling har noen gang skjedd gjennom *avvisning*. Hvis du vil utvikle deg, skjer ikke det fordi du har *nektet* deg det du *vet* gir velvære, men nettopp fordi du har *unnet* deg disse gledene - og til og med funnet noe som er enda større. For hvordan kan du vite at det finnes noe større, når du aldri har smakt på det som er "mindre"?

Religionen ønsker at du bare stoler på den. Det er derfor all religion mislykkes til slutt.

Den åndelige tro, derimot, vil alltid lykkes.

Religion ber deg om å lære av andres erfaringer. Åndelig lære bønnfaller deg å gjøre dine egne.

Religion kan ikke fordra det åndelige. Den tåler det ikke. For gjennom det åndelige finner du kanskje *andre svar* enn gjennom en bestemt religion. Og dette er det ingen religion som kan godta.

Religion oppmuntrer deg til å utforske andres tanker og godta dem som dine egne. Åndelighet ber deg *kaste* andres tanker over bord og danne deg dine *egne*.

"Velvære" er din måte å si til deg selv at din siste tanke var *sann*, at ditt siste ord var *visdom* og at din siste handling var *kjærlighet*.

For å se hvor mye du har vokst åndelig, for å måle hvor høyt du har nådd, trenger du bare å se på hva som får deg til å føle "velvære".

Derfor skal du ikke forsøke å *presse* frem din vekst - å nå målet raskere, ved å *nekte* deg det som føles godt, eller å trekke deg unna det.

Selvfornektelse er selvdestruktivt.

Likevel vet du dette - selvregulering er ikke selvfornektelse. Den som regulerer at ferden sin, gjør et aktivt valg for å gjøre, eller la være å gjøre, noe som er grunnfestet i vedkommendes oppfatning av hvem han er. Hvis du sier at du respekterer andres rettigheter, er det neppe noen selvfornektelse å bestemme seg for ikke å stjele, rane, voldta eller plyndre dem. Det er en *selvbekreftelse*. Det er derfor det sies at målet for åndelig vekst vises gjennom det som gir deg velvære.

Hvis du handler uansvarlig, hvis du handler slik at du vet du skader andre, eller forårsaker smerte og det får deg til å føle velvære, har du ikke nådd noen særlig grad av åndelig vekst.

Bevissthet er nøkkelen her. Og det er de eldre i familiene og i samfunnet som har som oppgave å spre denne bevisst heten blant de unge. På samme måte er det Guds budbringere som har til oppgave å øke bevisstheten blant *alle* folkeslag, slik at de forstår at det som gjøres mot en av dere, gjøres mot dere alle - for vi er alle Ett.

Når mennesket skjønner at "vi er ett", er det av naturlige grunner umulig å synes at det å såre andre "gir velvære". Såkalt "uansvarlig oppførsel" vil forsvinne. Det er innenfor denne målestokken at skapninger i åndelig vekst søker å oppleve livet. Det er innenfor denne målestokken at jeg sier *gi deg selv* lov til å ta for deg av *alle* livets goder - og du vil oppdage at det har *mer å tilby enn du noensinne hadde kunnet forestille deg*.

Du er hva du erfarer. Du erfarer det som uttrykkes. Du uttrykker det du må uttrykke. Du får det du unner deg.

Dette liker jeg, men kan vi gå tilbake til det opprinnelige spørsmålet?

Ja. Jeg skapte to kjønn av samme grunn som jeg laget "yin" og "yang" i alle ting - i hele universet! De er en *del* av yin og yang, dette mannlige og kvinnelige. De er menneskenes høyeste, levende uttrykk for nettopp det.

De er yin og yang *i fast form*. I en av *mange fysiske former*.

Yin og yang, her og der - dette og hint - opp og ned, varmt og kaldt, stort og lite, fort og langsomt - materie og antimaterie.

Alt dette er nødvendig for at dere skal oppleve livet slik dere kjenner det.

Men hvordan kan vi best gi uttrykk for dette som heter seksuell energi?

Vær full av kjærighet. Åpenlyst.

Lekende. Glade.

Stormende. Lidenskapelige. Ærbødige. Romantiske.

Humoristiske. Spontane. Rørende. Skapende. Skamløse.

Sensuelle.

Og naturligvis, vær alt dette ofte.

Det finnes dem som sier at det eneste formålet med seksualitet er reproduksjon av mennesket.

Tullprat. Reproduksjon er det lykkelige resultatet, ikke den logiske forutsetningen for av de fleste menneskers seksuelle erfaringer. Tanken på at sex kun praktiseres for å lage barn, er naiv, og den etterfølgende tanke at sex derfor må opphøre når siste barn er født, er verre enn naiv. Det er et overgrep mot den menneskelige natur - og det er den naturen jeg ga dere.

Uttrykk for seksualitet er det uunngåelige resultat av en evig prosess av tiltrekning og rytmisk energistrøm som er *drivkraften* i alt liv.

Jeg har gitt alle ting en energi som sender signaler gjennom hele universet. Alle personer, alle dyr, planter, steiner, trær - alle fysiske gjenstander - sender ut energi, på samme måte som en radiosender.

Akkurat nå sender du ut energi - varmen energi - i alle retninger fra sentrum av deg selv. Denne energien, som er *deg*, beveger seg utover i bølgemønster. Energien forlater deg, går gjennom vegger, over fjell, forbi månen og inn i Evigheten. *Den stanser aldri, aldri.*

Hver eneste tanke du noen gang har tenkt, farger denne energien. (Når du tenker på noen, kan vedkommende kjenne det, hvis han eller hun er følsom nok.) Hvert eneste ord du noen gang har uttalt, former energien. Alt du har gjort, påvirker den.

Vibrasjoner, antallet svingninger, bølgelengden, hyppigheten i energimengden som strømmer ut fra deg, skifter og forandrer seg hele tiden i pakt med tankene dine, stemningene, følelsene, ordene og handlingene.

Har du hørt uttrykket at noen "har god utstråling"?

Akkurat slik er det.

Nå vel, alle gjør selvfølgelig det samme. Og på den måten blir eteren - "luften" mellom dere - *fylt av energi*, av sammenflettede, sammenvevde personlige "vibrasjoner" som danner et mønster, mer komplisert enn du kan forestille deg.

Denne veven er det sammenfallende energifeltet som dere lever innenfor. Det er *kraftfullt* og *påvirker alt*. Deg selv inkludert.

Så sender *du* ut nye "vibrasjoner", mens du er under påvirkning av de vibrasjoner som du har mottatt, og disse på sin side legges til og forandrer mønsteret - som i sin tur påvirker alle andres energifelt, som påvirker *vibrasjonene* de sender ut, som påvirker mønsteret - som påvirker *deg* - osv.

Nå tror du kanskje at dette bare er en fantasifull illusjon, men har du noen gang kommet inn i et rom og "følt at spenningen var til å ta og føle på"?

Eller har du hørt om to vitenskapsmenn som uten å vite om hverandre, har forsket på samme problem, og begge kommer til det samme resultatet samtidig, *uavhengig* av hverandre?

Slike ting skjer ofte og er noen av de mest synlige manifestasjonene av Matriksen.

Matriksen er det samlede, løpende energifeltet innenfor et gitt parameter, altså en kraftig vibrasjon. Den kan direkte berøre, påvirke og *skape* fysiske objekter og hendelser.

("Alle steder hvor to eller flere er samlet i Mitt navn- ")

Populærpsykologien kaller denne energi-matriksen for "kollektiv samvittighet". Den kan påvirke, og gjør det faktisk, *alt på planeten deres*. Utsiktene til krig, sjansene til fred, store geofysiske omveltninger eller utarming av jorden; epidemier eller verdensomspennende velvære.

Alt dette er et resultat av bevissthet.

Det samme er de mer konkrete hendelser og omstendigheter i ditt personlige liv.

Dette var interessant, men hva har det med sex å gjøre?

V ær tålmodig. Jeg kommer til det.

Hele verden utveksler energi hele tiden.

Din energi tvinger seg ut og påvirker alt annet. Alt og alle rører ved deg. Men nå skjer det noe interessant. På et eller annet punkt mellom deg og alt annet, møtes energistrømmingene.

For å bruke en mer levende beskrivelse kan vi forestille oss to mennesker i et rom. De befinner seg i hver sin ende av rommet. La oss kalle dem Tom og Mary.

Toms personlige energistrømmer sender ut signaler fra ham i en 360 graders sirkel i universet. Litt av den energi strømmen treffer Mary.

Samtidig er Mary omgitt av sine egne energistrømmer, og litt av dem treffer Tom.

Men denne energien møtes ikke der du skulle tro. Den møtes *midtveis* mellom Tom og Mary.

Her forenes de to energistrømmene (husk nå at denne energien er et fysisk fenomen. Den kan *måles*, føles.), og danner en ny form som vi kan kalle "tomary". Det er en sammensmelting av Toms og Marys energistrømmer.

Tom og Mary kan godt kalle denne energien "legemet mellom oss" - for det er akkurat det det er: Et energilegeme som de begge er knyttet til, som begge fortsetter å forsyne med sine energi strømmer, og som *sender energi* tilbake til sine to "kraftstasjoner" langs en tråd, eller en ledning som alltid er til stede i Matriksen. (Denne "ledningen" *er* faktisk Matriksen.)

Det er *denne opplevelsen* av "tomary" som er *sannheten* om Tom og Mary. Det er denne Hellige Forening de begge blir trukket mot. For langs ledningen føler de den overjordiske gleden fra legemet mellom seg, av tilhørighet, av en velsignet forening.

Tom og Mary som står langt fra hverandre, *føler, fysisk*, hva som skjer. Begge blir ubønnhørlig *trukket* mot denne opplevelsen. De vil bevege seg mot hverandre! Øyeblikkelig!

Nå kommer "oppdragelsen" deres inn. Omverdenen har lært dem å ta det rolig, å undertrykke følelsen, å være på vakt for ikke å bli såret, å holde igjen.

Men sjelen - ønsker å bli kjent med "tomary" - *nå!*

Er de to heldige, vil de være fri nok til å sette frykten til side og stole på at dette er kjærlighet.

De er ugjenkallelig tiltrukket nå, disse to, til legemet mellom dem. TOMARY blir *allerede* opplevd *metafysisk*, og Tom og Mary ønsker å oppleve den *fysisk*. Derfor beveger de seg nærmere hverandre. Ikke for å komme til *hverandre*. Det ser slik ut for den som tilfeldigvis ser på. Men for å komme til TOMARY. De forsøker å nå frem til stedet for guddommelig forening som *allerede eksisterer* mellom dem. Stedet der de vet at de allerede er Ett - og skjønner hva det betyr å *være* Ett.

Så dras de til denne "følelsen" som de opplever, og etter hvert som avstanden mellom dem minsker, "ledningen reduseres", blir avstanden mellom energistrømmene de begge sender til TOMARY, redusert og dermed enda mer intens.

Fremdeles beveger de seg nærmere. Jo kortere avstand, desto større intensitet. Enda en gang øker intensiteten.

Nå står de bare en halv meter fra hverandre. Legemet mellom dem gløder av varme. Det oppstår enorme vibrasjoner. Forbindelsen til og fra TOMARY blir tykkere, videre, lysere og brenner med overføring av utrolig energi. Man sier at de to "er fylt av brennende begjær". Det *er* de!

Fremdeles går de nærmere hverandre. Nå rører de ved hverandre.

Følelsen er nesten ikke til å bære. Enestående. Idet de berører hverandre, føler de hele TOMARYS energi - hele den kompakte, intensiverte forente substansen av deres felles vesen.

Hvis du åpner opp for din dypeste følsomhet, kan du føle denne fine, sublime energien som en kribling når du berører noen - noen ganger vil "kriblingen" *gjennomstrømme* deg eller den kan

føles som varme - en varme som du kanskje føler i hele kroppen, men som egentlig er konsentrert i ditt nederste chakra, eller energisenter.

Der "brenner" det spesielt intenst - og Tom og Mary sies nå å ha "tent" på hverandre!

Nå omfavner de hverandre, og de lukker ytterligere avstanden mellom seg, slik at Tom og Mary og TOMARY tilsammen nesten fyller det samme rom. Tom og Mary *føler* "tomary" mellom seg, og de ønsker å komme enda *tettere* sammen. De vil bokstavelig talt smelte sammen med "tomary". Å bli "tomary" i *fysisk form*.

Jeg har i kvinnen og mannens kropp skapt en måte å gjøre dette på. I dette øyeblikket er Toms og Marys kropper rede til å gjøre det. Toms kropp er bokstavelig talt klar til å *treng*e inn i Marys. Marys kropp er bokstavelig talt klar til å *ta imot* Tom *inni seg*.

Kriblingen, ilden blir nå mer enn intens. Den er - ubeskrivelig. De to fysiske kroppene forenes. Tom og Mary og "tomary" blir *ett i kjødet*.

Fremdeles flyter energistrømmer mellom dem. Intenst.

Lidenskapelig.

De beveger seg rytmisk. De beveger seg. De kan ikke få nok av hverandre, kan ikke komme nær nok. De forsøker å komme *nærmere*. *Nærmere*. *NÆRMERE*.

Så eksploderer de bokstavelig talt - og hele den fysiske skikkelsen skjelver. Vibrasjonene når helt ut i fingertuppene. I foreningens eksplosjon har den enheten de nå utgjør, følt Gud og Gudinnen, Alfa og Omega, Alt og Intet - livets mening - opplevelsen av Det Som Er.

Det er fysisk kjemi også. De to er blitt En - og de to skaper ofte et *tredje* vesen i *fysisk form*.

Slik blir et *utvendig bilde* av TOMARY skapt. Kjød av deres kjød. Blod av deres blod.

De har bokstavelig talt *skapt liv*!

Har jeg ikke sagt at dere *er guder*?

Dette er den vakreste beskrivelsen av menneskers seksualitet jeg noen gang har hørt.

Du ser skjønnhet der du ønsker å se det. Du ser det stygge, der du er redd for å finne skjønnhet.

Det vil forskrekke deg hvis du visste hvor mange mennesker som synes dette jeg nettopp har forklart, er stygt.

Nei, det gjør det ikke. Jeg har allerede sett hvor mye frykt og stygge tanker verden ser på sex med. Men du åpner for en rekke spørsmål.

Jeg er her for å besvare dem. Men la meg få fortsette historien min litt til, før du begynner å spørre.

Ja, vær så god.

Denne - dansen som jeg nettopp har beskrevet, denne utvekslingen av energi, skjer hele tiden - i og med *alle ting*.

Din energi som stråler ut fra deg som et gyllent lys - blander seg hele tiden med *alt og alle*. Jo nærmere du er, desto mer intens er energien. Jo større avstand, desto skjørere er den. Men du er aldri uten kontakt med *noe*.

Det er et punkt mellom deg og alle personer, steder eller ting som eksisterer. Det er der energistrømmene møtes og former en tredje, ikke så tett, men faktisk like virkelig, energienhet.

Alle og alt på planeten og i universet, sender ut energi i alle retninger. Denne energien blander seg med andre energier, på kryss og tvers i mønstre som er så sammensatt at det ligger langt over fatteevnen til de mest avanserte datamaskiner å kunne analysere dem.

Disse kryssende, sammenblandede, sammenflettede energistrømmene som raser mellom alt du kan kalle fysisk, er det som *holder det fysiske sammen*.

Dette er matriksen som jeg har fortalt deg om. Det er langs denne matriksen dere sender signaler til hverandre budskap, setninger, helbredelse og andre psykiske fenomener - som noen ganger skapes av individer, men for det meste av massebevissthet.

Denne umålbare energimengden er, som jeg har forklart, sammenfiltret. Det kalles Tiltreknings lov. I denne loven tiltrekker likheter hverandre.

Like tanker tiltrekker seg like tanker langs matriksen - og når tilstrekkelig mange av disse like energistrømmene "samler seg", blir deres vibrasjoner tyngre. De sakker av, og noen blir materie.

Tanker *skaper* fysisk form, og når mange nok mennesker tenker den *samme* tanken, er det stor sannsynlighet for at deres tanker vil forme en Virkelighet.

(Det er derfor utsagnet "vi skal be for deg," er en slik kraftfull uttalelse. Det finnes så mange vitner på at felles bønn blir hørt at det kan fylle en bok.)

Det er også sant at tanker som ikke er bønn, kan skape "resultater". En verdensomspennende bevissthet om fare, for eksempel, eller sinne, eller mangler, eller utilstrekkelighet, kan skape det resultatet - tvers over jordkloden eller i et gitt distrikt der disse kollektive tankene er sterkeste.

Den jordiske nasjon som dere kaller De forente stater, for eksempel, har lenge tenkt på seg selv som en nasjon "under Gud, ukrenkelig, udelelig, med frihet og rettferdighet for alle". Det er ingen tilfeldighet at denne nasjonen utviklet seg til å bli en av verdens mest fremgangsrike. Det er heller ikke forbausende at denne nasjonen gradvis mister alt den har arbeidet så hardt for å oppnå - for denne nasjonen ser ut til å ha mistet sin visjon.

Begrepet "under Gud, ukrenkelig", betyr akkurat det de uttrykker den universelle sannheten om forening; Enhet: en matriks som er veldig vanskelig å ødelegge. Men matriksen er

svekket. Religiøs frihet er blitt kamp for religiøse rettigheter, tuftet på religiøs intoleranse. Individuell frihet har mer eller mindre forsvunnet etter som individuelt ansvar er blitt borte.

Betydningen av *individuell ansvar* har etter hvert fått betydningen "hver mann sørger for seg". Dette er den nye filosofien med røtter i den tidligste amerikanske tradisjon da individualismen sto i sentrum.

Men den opprinnelige betydningen av individuelt ansvar, den som den amerikanske visjon og drøm ble bygget på, fant sin dypeste mening og sitt høyeste uttrykk i det som kalles *nestekjærlighet*.

Det som gjorde Amerika enestående, var ikke at hver mann kjempet for *selv* å overleve, men at *hver* og *en* tok ansvar for at *alle* skulle overleve.

Amerika var en nasjon som ikke vendte ryggen til den som sultet, som aldri ville si nei til den trengende, som ville åpne sine dører for den slitne og hjemløse og dele sin overflod med verden.

Men da Amerika ble stor, ble amerikanerne grådige. Ikke alle, men mange. Og etter hvert som tiden gikk, stadig flere.

Da amerikanerne oppdaget hvor godt det var *mulig* å ha det, søkte de etter å få det enda bedre. Men det var bare en måte å få det bedre, og bedre, og bedre på. Noen måtte få det verre, og verre og verre.

Da grådigheten erstattet storheten i den amerikanske mentalitet, ble det mindre rom for medlidenhet for de dårligst stilte. De som hadde vært mindre heldige, ble fortalt at det skyldtes, "deres egen dumhet", når de ikke hadde oppnådd mer. Amerika var "mulighetens land", ikke sant? Ingen andre enn de som var minst heldige, innså at mulighetene var begrenset, institusjonalisert av dem som allerede var "kommet inn i varmen". Og der var det begrenset plass for mange minoriteter, særlig for dem med annen hudfarge enn hvit.

Amerikanerne ble også arrogante på det internasjonale plan. Mens millioner av mennesker sultet på Jorden, kastet de mat nok til en hel nasjon hver dag. Amerika var sjenerøs mot noen, ja - men etter hvert kom landets utenrikspolitikk i stadig større grad til å bli en utvidelse av egne økonomiske interesser. Amerika hjalp andre når det tjente Amerika. (Det betyr, når det tjente Amerikas maktstruktur, Amerikas rikeste elite, eller militærmaskinen som beskyttet denne eliten - og deres kollektive formål.)

Amerikas grunnleggende ideal, nestekjærligheten, smuldret opp. Nå blir alt snakk om å "sørge for de små", møtt med en ny slags amerikanisering - et skarpt sinn for å holde på det som er sitt, en skarp replikk til de mindre heldig stilte som tør be om en liten rettferdig skjerv, for gjøre opp for den urettferdige fordeling av godene.

Alle mennesker må ta ansvar for seg selv - det er unektelig sant. Men Amerika og verden for øvrig, kan bare fungere når *hver* og *en* er villig til å være ansvarlig for *alle* som en *Helhet*.

Derfor danner kollektiv bevissthet kollektive resultater.

Akkurat, og dette har skjedd om og om igjen, til alle tider gjennom hele historien.

Matriksen drar seg selv til seg selv - akkurat på samme måte som vitenskapen beskriver de såkalte "svarte hull". Det trekker lik energi til lik energi, den drar til og med fysiske objekter mot hverandre.

Disse objektene må enten frastøte hverandre - bevege seg bort - eller så vil de smelte sammen for evig, noe som betyr at de forsvinner i sin nåværende form og oppstår i ny form.

Alt som befinner seg på et åndelig nivå av bevissthet, vet dette intuitivt, og derfor beveger bevisste skapninger seg bort fra den permanente sammensmelting for å opprettholde sin forbindelse med alle andre skapninger. Gjorde de ikke det, vil de smelte sammen med alle andre skapninger og oppleve evighetens forening.

Det er fra denne tilstand vi har oppstått.

Etter at vi har beveget oss bort fra denne tilstanden, blir vi hele tiden trukket *mot* den igjen.

Denne flo og fjære, "til og fra"-bevegelsen, er den grunnleggende rytmen i universet og *alt som er der*. Dette er sex - utveksling av synergisk energi.

Dere blir hele tiden tiltrukket, tvunget til sammensmelting med hverandre (og med alt som er i matriksen), for så i sammensmeltingens øyeblikk å bli forenet ved bevisst å velge dere bort fra enheten. Ditt valg er å forbli fri, slik at du kan *erfare* det. For idet du smelter sammen med enheten og *blir* der, kan du ikke *vite* at det er en enhet, siden du ikke lenger vet hva det vil si å være atskilt.

Sagt på en annen måte: For at Gud skal *vite* at han er alle ting, må Gud kjenne seg selv som *ikke* alle ting.

I deg, og i alle andre energienheter i universet, kjenner Gud seg selv som "delene" av *Altet*, og således gir han seg selv muligheten til å kjenne seg selv som *Altet i Altet* i sin egen erfaring.

Jeg kan bare erfare hva jeg er ved å erfare hva jeg ikke er. Likevel *er* jeg det jeg ikke er - og slik forstår du den guddommelige tvetydighet. Derfor utsagnet: Jeg er at jeg er.

Som jeg sa, denne naturlige flo og fjære, denne naturlige *rytmen* i universet, karakteriserer alt liv, inkludert selve de bevegelsene som *skaper* liv i din virkelighet.

Mennesker blir trukket mot hverandre, som av voldsomme krefter, for så å løsrive seg og dele seg, for så igjen å bli trukket til hverandre, deles enda en gang og til sist sultent søke total forening gjennom lidenskapelig og sterkt behov.

Sammen-atskilt, sammen-atskilt, sammen-atskilt danser kroppene deres, i en bevegelse så grunnleggende, så *instinktiv* at dere ikke lenger oppfatter det som en bevisst handling. Når dere kommer til et punkt, handler dere automatisk. Ingen behøver fortelle kroppene deres hva dere skal gjøre. De gjør det bare, med *alt livs* behov.

Dette er selve livet som uttrykker seg som selve livet.

Og dette er selve livet som produserer *nytt* liv i skjødet av sin egen opplevelse.

Alt liv arbeider i en slik rytme, alt liv *er* rytmen.

Og på den måten er alt liv i takt med Guds gode rytme det dere kaller livssyklus.

Mat vokser i slike rytmer. Årstider kommer og går. Planeter roterer og sirkler rundt. Solen eksploderer og trekker seg sammen igjen, og eksploderer på nytt. Universet puster inn og ut. Alt, *absolutt alt* hender i sykler, i rytmer, i vibrasjoner som er tilpasset Guds/Gudinnens frekvenser - Altet.

For Gud *er* Altet, og Gudinnen er *alle ting*, og det finnes ikke noe mer som er; og alt som noensinne var, er *nå*, og for *alltid* skal være, deres verden uten ende.

Amen.